

Άγιος Νεκτάριος: Ο άνθρωπος πλάσθηκε και είναι φύσει αγαθός

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ποιος ο λόγος για τον οποίο αμαρτάνουμε

Ο λόγος για τον οποίο αμαρτάνει ο άνθρωπος είναι η αποπλάνησή του κατά την αναζήτηση του αγαθού, του οποίου την απόλαυση λαχταρά και αναζητεί.

Περί αυτού ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέει: «Και των κακών αρχή και τέλος είναι το αγαθό· διότι όσα αγαθά και όσα κακά γίνονται, πάντα εξαιτίας του αγαθού γίνονται· γιατί τα πράττουμε αυτά επιθυμώντας το αγαθό. Κανείς δεν κάνει ό,τι κάνει αποβλέποντας στο κακό, γι' αυτό το κακό δεν έχει υπόσταση, αλλά παρυπόσταση, αφού πραγματοποιείται όχι για τον εαυτό του αλλά ένεκα του αγαθού. Καθετί που γίνεται, γίνεται η για το αγαθό η για το νομιζόμενο ως αγαθό».

Παραπλανημένος ο άνθρωπος κατά την αναζήτηση του αγαθού, εξαιτίας της άγνοιας και της λανθασμένης εκτιμήσεως των δεδομένων, επιλέγει αντί του αληθινού αγαθού αυτό που εκείνος νομίζει γι' αγαθό, το οποίο όμως δεν επιθυμεί

από τη φύση του, αλλά παρά φύσιν· το προτιμάει δηλαδή από εσφαλμένη κρίση.

Επειδή λοιπόν το αγαθό είναι από τη φύση του επιθυμητό και αγαπητό, προτιμώντας ο άνθρωπος όχι το κατά φύσιν, αλλά το κατά τη φαντασία του αγαθό, επιδιώκει το παρά φύσιν επιθυμητό, επομένως το αδημιούργητο κακό, γι' αυτό και αμαρτάνει.

Ο άνθρωπος πλάσθηκε και είναι φύσει αγαθός, γιατί πλάστηκε κατ' εικόνα του Θεού, του ύψιστου Αγαθού. Καθώς είναι αγαθός από τη φύση του, θέλει και ζητάει το αγαθό, το καλό, το αληθινό.

Για τον έμφυτο αυτό πόθο η Αγία Γραφή λέει ότι ο Θεός έδωσε τον Νόμο γραπτό μέσα στην καρδιά του ανθρώπου. Ο Νόμος του Θεού είναι το αγαθό, το καλό, το αληθινό, και δόθηκε γραπτός στην καρδιά του, για να καταστεί αυτός κοινωνός της αγαθότητας και της μακαριότητας του Θεού.

Η τήρηση αυτού του νόμου δεν παρείχε καμία δυσκολία σ' αυτόν που τον τηρούσε, γιατί η υπαγόρευση του νόμου ήταν ταυτόσημη με την υπαγόρευση της εσωτερικής διαθέσεως του ανθρώπου.

Με τη συμφωνία αυτή των αισθημάτων εκείνου που δίνει την εντολή και εκείνου που τη δέχεται, είχε εξασφαλιστεί η μακαριότητα του ανθρώπου και ο άνθρωπος τέθηκε στον παράδεισο, στον τόπο της μακαριότητας.

Αυτήν όμως την έμφυτη επιθυμία και κλίση προς το αγαθό ο άνθρωπος, ως ον με νου, αυτεξούσιο και ηθικώς ελεύθερο, όφειλε να τη διατηρεί και εκουσίως, φροντίζοντας με επίγνωση για το αγαθό, για να εκδηλωθεί η αρετή του αυτεξούσιου, και παραμένοντας με τη θέλησή του στο αγαθό, να πορεύεται προς την τελειοποίηση.

Απόσπασμα Από Την «Περί Αμαρτίας», Ομιλία Του Αγίου Νεκταρίου, Η Οποία Περιέχεται Στο Βιβλίο Του, «Περί Επιμελείας Ψυχής», Των Εκδόσεων Άθως. Απόδοση Στα Νέα Ελληνικά Ευανθία Χατζή, Επιμέλεια Κειμένου, Επίμετρον Γιώργος Μπάρλας.